

UZASADNIENIE

Formularz (...)	Sygnatura akt	IV Ko 18/21	
1. WNIOSKODAWCA			
E. S.			
2. ZWIĘZŁE PRZEDSTAWIENIE ZGŁOSZONEGO ŻĄDANIA			
1.	Odszkodowanie (kwota główna)	Odsetki	
1.	86 834,16 zł	od dnia złożenia wniosku do dnia zapłaty	
2.	odsetki liczone od kwoty 350 zł	od 5 listopada 2010 roku do 4 marca 2021 roku	
2.	Zadośćuczynienie (kwota główna)	Odsetki	
1.	100 000 zł	od dnia złożenia wniosku do dnia zapłaty	
3.	Inne		
----			
3. Ustalenie faktów			
3.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty
3.1.1.	Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi	wyrok i uzasadnienie	42, 46-56 - ze sprawy VIII Ks 163/08

	Widzewa w Łodzi z 26 czerwca 2009 roku E. S. została skazana za wykroczenie skarbowe z art. 62 §5 k.k.s. w zw. z art. 65§4 k.k.s. na karę grzywny w kwocie 130 zł. Nadto Sąd obciążył ją kosztami postępowania w kwocie 170 zł.		
3.1.2.	Powyższy wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z 28 października 2009 roku - w sprawie V Ka 980/09. W/w została obciążona kwotą 50 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.	wyrok i uzasadnienie	71, 74-77 - ze sprawy VIII Ks 163/08
3.1.3.	Rzecznik Praw Obywatelskich nie wniósł kasacji na korzyść E. S.. Prokuratura Generalna Departament Postępowania Sądowego także nie uwzględniła wniosku E. S..	pismo z 13 maja 2010 roku	95 ze sprawy VIII Ks 163/08
pismo z 22 lipca 2010 roku	111 - ze sprawy VIII Ks 163/08		
3.1.4.	E. S. uregulowała należności sądowe w ratach.	postanowienie i dowody wpłat	97, 108-109, 112-115 - ze sprawy VIII Ks 163/08
3.1.5.	Na skutek kasacji wywiezionej w sierpniu 2020 roku przez Prokuratora Generalnego, w/w wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi i utrzymany nim w mocy	kasacja i postanowienie Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2020 roku	123-129 z załączonej sprawy jw.

	wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi został uchylony, a postępowanie wobec E. S. umorzone odnośnie przypisanego jej czynu.		
3.1.6.	<p>25 lutego 2021 roku polecono dokonać zwrotu wpłaconej kwoty -350 złotych.</p> <p>Zwrot w/w kwoty na konto E. S. nastąpił 4 marca 2021 roku.</p>	polecenie	144 - z załączonej sprawy jw.
3.1.7.	<p>Wnioskodawczyni przeżywała postępowanie, to co ją spotkało. Była załamana, zdenerwowana, popłakiwała po kątach. Była strzępkim nerwów, w gronie znajomych, wszyscy byli zaskoczeni, że coś takiego miało miejsce. Bardzo przeżywała sławę medialną. Znajomi uważali ją za pokrzywdzoną, byli zbulwersowani decyzją sądu. Wydzwięk tej prasy i informacje były przychylne wnioskodawczyni, nie przychylne sądom.</p> <p>Pracowała w kiosku, to było wygodne i blisko, praca ta spełniała jej oczekiwania.</p> <p>Jedni podchodzili do tego żartobliwie, jednym się to podobało, innym nie, że została ukarana.</p> <p>E. S. nigdy się z tym nie pogodziła, czuła się niewinna.</p>	zeznania świadków B. S. i D. S.	68-70

<p>3.1.8.</p>	<p>Wnioskodawczynie składała wyjaśnienia w Urzędzie Skarbowym. Przesłuchanie w trakcie, którego zdawano pytania dotyczące jej jak i rodziny uznała za geheńną.</p> <p>Uczestniczyła w rozprawie jak również była na ogłoszeniu wyroku w sprawie VIII Ks 163/08.</p> <p>Sprawą E. S. interesowały się media, jedni traktowali to z powagą, inni z przymrużeniem oka. Trwało to przez jakiś czas, nigdy nie pozwolono jej o tym zapomnieć, czuje się zmęczona i psychicznie zgnębiona.</p> <p>W kiosku u S. J. E. S. pracowała od (...) do roku 2017 na ¼ etatu.</p> <p>Chciała wcześniej czegoś szukać, ale wyniknęła przedmiotowa sprawa i jak podała drzwi się przed nią zamknęły. Próbowwała w 4 miejscach, w dwóch ją rozpoznano i podziękowano, a w dwóch pozostałych kazano czekać na telefon. Nikt się nie odezwał i została w pracy w kiosku. Było też tak, że nie odpowiadały jej warunki finansowe albo proponowano jej pracę „na czarno”. Szukała pracy blisko domu, żeby nie dojeżdżać.</p> <p>Sytuacja rodzinna wnioskodawczynie była trudna, miała częste konflikty z mężem, który</p>	<p>zeznania wnioskodawczynie akta VIII Ks 163/08</p>	<p>65-67</p>
---------------	---	--	--------------

	<p>wyzywał ją od złodziejek. Była rozpoznawana w tamtym czasie np. K.. Pracowała w kiosku, widziała przedruki starych artykułów w prasie kolorowej. Drażniło i denerwowało ją, że ta sprawa jest ponownie wyciągana. Nie prosiła o żadne unieważnienie wyroku. Nie rozumie dlaczego w trakcie postępowania pisano „E. S. kioskarka z Ł.”, albo „Emerytka z Ł.”, a teraz przedstawią ją z paseczkiem na oczach i podpisem E. Z. się, że jeden z klientów nazwał ją „o złodziejka, która okradła Skarb Państwa”.</p>		
<p>3.1.9.</p>	<p>E. S. nie wykazuje objawów choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego. Przewlekłe objawy nerwicowe o obrazie depresyjno-lękowym występowały u niej już w latach 70-tych, udokumentowane leczenie od 2008 roku, a więc przed czerwcem 2009 roku.</p> <p>Brak informacji jednoznacznie wskazujących, że wskutek tego zdarzenia doszło do istotnej zmiany jej stanu psychicznego. Jak podała biegła, postępowaniu sądowemu towarzyszyły emocje - negatywne związane z udziałem w postępowaniu, stresem związanym z przesłuchaniami, ale także</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>98-102 oraz 128-130</p>

	pozytywne związane z udzielaniem wywiadów i uzyskaniem uniewinnienia (zdjęcie - wydruk z Internetu k.131).		
3.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty
3.2.1.	żądanie odszkodowania w kwocie 86 834,16 zł jak i zadośćuczynienia w kwocie 100 000 zł nie znajduje uzasadnienia w świetle poczynionych ustaleń	zeznania świadków	68-70v
opinia sądowo - psychiatryczna	98-102 oraz 128-130		
4. ocena DOWODÓW			
4.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 3.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
co do wszystkich faktów	3.1.1. – 3.1.9.	Sąd w zasadzie dał wiarę E. S. z wyjątkiem tej części, w której wskazuje, że nie leczyła się wcześniej z powodu zaburzeń psychicznych czy nerwowych. Pozostaje to w sprzeczności z opinią biegłej E. Z. (2), z której jasno wynika, iż te problemy datowane są na dużo wcześniej niż czerwiec 2009 roku. Nadto okoliczności podnoszone w związku z szukaniem	

	<p>pracy nie do końca znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków, którzy wprost wskazują, że nie chciała otwierać własnej działalności, nie czuła się na siłach, praca w kiosku była blisko, było to dla niej wygodne, ta praca spełniała jej oczekiwania.</p> <p>Zeznania świadków B. S. i D. S. są wiarygodne. Osoby te opisały znajomość - relacje z E. S.. Nadto jak w/w była traktowana przez innych w związku ze skazaniem, co czuła. Te zeznania się uzupełniają.</p> <p>Powołane wyżej opinie (pisemna i ustna) biegłej psychiatry E. Z. (2) są kompletne, jasne i niesprzeczne i jako takie stanowią w pełni miarodajny materiał dowodowy.</p> <p>W całości przymiot wiarygodności posiadają także pozostałe środki dowodowe o charakterze nieosobowym zgromadzone w sprawie, albowiem zostały zebrane zgodnie z przepisami prawa i nie były kwestionowane przez żadną ze stron w toku postępowania.</p>	
<p>4.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i></p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 3.1 albo 3.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Brak		
5. PODSTAWA PRAWNA			
Odszkodowanie			
1.	Kwota główna	Odsetki	
552 § 2 k.p.k.		359 §1 i 2 k.c.	
Zwięźle o powodach podstawy prawnej			
<p>Podzielić należy pogląd, że odszkodowanie powinno zrekompensować uszczerbek w mieniu pozostający w związku przyczynowym z określonym zdarzeniem. Innymi słowy odszkodowanie ma pokryć szkodę majątkową, stanowiącą różnicę między obecnym stanem majątkowym poszkodowanego a stanem, jaki istniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Odszkodowanie ma wyrównać tę różnicę (wyrok SN z dnia 7 maja 2015 roku, WA 3/15, LEX nr 1729289, wyrok SA w Katowicach z dnia 19 czerwca 2015 roku, II AKa 200/15, LEX nr 1809495)</p>			

Poczynione ustalenia nie pozwoliły na zasądzenie żądanej kwoty 86 834,16 złotych z tytułu pozbawienia wnioskodawczyni możliwości uzyskania lepszego zatrudnienia. W przedmiotowym kiosku pracowała ona od 2004/2005 roku aż do 2017 roku. Gdyby ta praca jej nie odpowiadała to próbowała by ją zmienić dużo wcześniej czyli przed czerwcem 2009 roku. Tego nie uczyniła. Jak sama zaznaczyła „chciała szukać” co oznacza, że nie szukała.

Dalej jak zeznały D. S. i B. S. praca w kiosku była blisko i była dla niej wygodna. Jak wskazała B. S. ta praca spełniała oczekiwania E. S..

E. S. jak wskazała, próbowała później (po wyroku) znaleźć coś innego, ale szukała w pobliżu, bo nie chciała dojeżdżać. Była w czterech miejscach, gdy się nie udało została w kiosku. Odmawiała zatrudnienia gdy nie odpowiadały jej warunki finansowe. Trudno w tej sytuacji uznać, że sprawa sądowa pozostaje w związku przyczynowym z brakiem lepszego zatrudnienia, a co za tym idzie, że powstała jakakolwiek szkoda majątkowa w majątku wnioskodawczyni. Jak wskazano powyżej E. S.

odpowiadała praca w kiosku, nie szukała innej w sposób intensywny, ograniczyła się jedynie do miejsca zamieszkania, co niestety skutku oczekiwanego nie przyniosło. Gdyby rzeczywiście w/w zależało na znalezieniu lepiej płatnej pracy, poszerzyła by krąg poszukiwań czy też popytała znajomych, a nie rezygnowała po pierwszych nieudanych próbach.

Sąd uwzględnił natomiast żądanie w zakresie zapłaty odsetek ustawowych od kwoty 350 zł. Odsetki zasądzono za okres od dnia 5 listopada 2010 roku (a więc od dnia następnego po dniu uiszczenia ostatniej raty) do dnia 4 marca 2021 roku (tj. do dnia zwrotu kwoty 350 zł na konto wnioskodawczyni).

Zadośćuczynienie

2.

Kwota główna

Odsetki

552 § 2 k.p.k.

359 §1 i 2 k.c.

Zwięźle o powodach podstawy prawnej

Jak wskazuje się w orzecznictwie zadośćuczynienie za doznaną krzywdę to odszkodowanie za szkodę niematerialną, a stanowią ją negatywne przeżycia

psychiczne wiążące się z określonym zdarzeniem w tym np. utrata dobrego imienia.

Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego, utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa; nie może prowadzić do nadmiernego bogacenia się. Wysokość kwoty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie jest łatwa do precyzyjnego ustalenia. Zasadzając określoną kwotę z tego tytułu sąd wziął pod uwagę następujące okoliczności:

- spotkanie się z taką sytuacją (sprawa sądowa) po raz pierwszy - stres, naturalny lęk, wpływ na samopoczucie i psychikę także po zakończeniu sprawy,
- poczucie krzywdy, że to zdarzenie nastąpiło

(wnioskodawczynie czuła się niewinna),

- utarta dobrego imienia - toczące się postępowanie karne, nagłośnienie sprawy (określona mieniem złodziejki),

- brak pomocy ze strony instytucji Państwa,

- przychylne komentarze dla E. S. (udzielanie wywiadów za jej zgodą, zdjęcia), nie przychylne dla urzędów i sądów,

- powracanie do sprawy po latach – powracające odczucia negatywne,

- brak związku przyczynowego pomiędzy przedmiotowym zdarzeniem, a stanem zdrowia (psychicznym) E. S..

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności wywołane skutki w sferze życia tak osobistego jak i społecznego Sąd uznał, że kwota 15 000 zł będzie odpowiednia. Z jednej strony bowiem przedstawia wartość ekonomicznie odczuwalną, a z drugiej zaś jest utrzymana w rozsądnych granicach, wyważona i sprawiedliwa, a przy tym nie może być uznana za nadmierną.

Odsetki od sumy pieniężnej stanowiącej odszkodowanie i zadośćuczynienie są wynagrodzeniem za

opóźnienie w zapłacie sumy pieniężnej, która jest już wymagana i dlatego należy uznać, że za czas do wydania przez sąd prawomocnego "orzeczenia odszkodowawczego" odsetki nie przysługują. Dopiero bowiem prawomocne orzeczenie sądowe określa wymaganą sumę odszkodowania i zadośćuczynienia. Inna droga nie została przez ustawodawcę przewidziana, a więc tylko takie orzeczenie określa, od kiedy roszczenie jest wymagalne. Skarb Państwa od tej pory dopiero w wypadku opóźnień z zapłatą należności ponosi odsetki za zwłokę.

(II AKa 2/15 - wyrok SA Rzeszów z dnia 19-02-2015,

wyrok SA Gdańsk z 14.05.2015 r. II A Ka 148/15 L.)

Inne

3.

brak

Zwięźle o powodach podstawy prawnej

6.

**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU W
PRZEDMIOCIE
ŻĄDANIA**

Zwięźle o powodach rozstrzygnięcia			
Odszkodowanie			
1.	Kwota główna	Odsetki	
Jak wyżej		Jak wyżej	
Zadośćuczynienie			
2.	Kwota główna	Odsetki	
Jak wyżej		Jak wyżej	
Inne			
3.	brak		
7. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
-----	-----	-----	
8. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Postępowanie wolne od kosztów.		
9. PODPIS			
Edyta Markowicz			